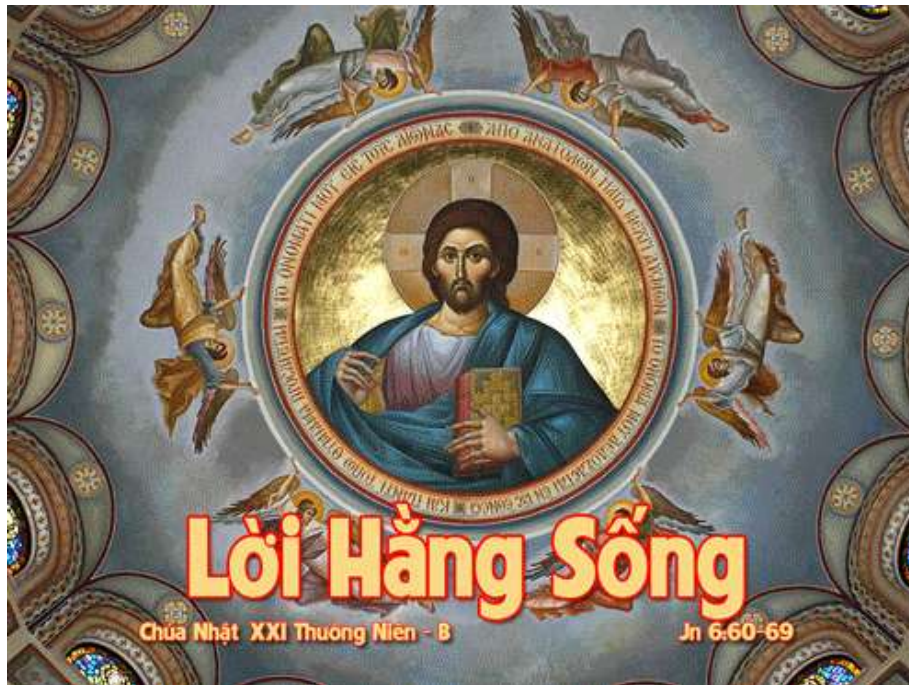

Chúa Nhật XXI Thường Niên Năm-B

Ngày 26 tháng 8 năm 2012

www.4ogiayloichua.net

Lời Chúa

BÀI ĐỌC I: Gs 24:1-2a, 15-17, 18b

Bài trích Sách ông Giôsuê.

Trong những ngày ấy, Giôsuê triệu tập các chi tộc lại ở Sikem, rồi gọi các kỳ lão, các thủ lãnh gia tộc, quan án, sĩ quan đến, và họ đứng trước mặt Thiên Chúa. Giôsuê liền nói với toàn dân như thế này: “Nếu các người không muốn tôn thờ Thiên Chúa, thì cho các người lựa chọn: hôm nay các người hãy tùy ý chọn phải tôn thờ ai hơn: hoặc là các thần cha ông các người đã tôn thờ ở Mê-sô-pô-tamia, hoặc các thần của người xứ Amô-rê, nơi các người đang ở. Phần tôi và gia đình tôi, chúng tôi sẽ tôn thờ Chúa.” Dân trả lời rằng: “Không thể có chuyện chúng tôi từ bỏ Chúa mà tôn thờ những thần ngoại. Chúa là Thiên Chúa chúng tôi, chính Người đã dẫn chúng tôi và cha ông chúng tôi ra khỏi đất Ai-cập, khỏi nhà nô lệ. Người đã làm những việc kỳ diệu cả thể trước mặt chúng tôi và đã gìn giữ chúng tôi suốt con đường chúng tôi đã đi, giữa tất cả mọi dân chúng tôi đã đi qua, Chúa đã trục xuất tất cả những dân đó cũng như người Amô-rê trên phần đất chúng tôi đã tiến vào.”

Đó là Lời Chúa.

Tạ ơn Chúa.

ĐÁP CA: Tv 33:2-3, 16-17, 18-19, 20-21, 22-23

Đ. (9a): Các bạn hãy ném thử và hãy nhìn coi, cho biết Chúa thiện hảo nhường bao.

- 1- Con chúc tụng Thiên Chúa trong mọi lúc, miệng con hằng liên li ngợi khen Người. Trong Thiên Chúa linh hồn con hân hoan, bạn nghèo hãy nghe và hãy mừng vui. **Đ.**
- 2- Thiên Chúa để mắt coi người hiền đức, và tai Người lắng nghe tiếng họ cầu. Thiên Chúa ra mắt chống người làm ác, để tẩy trừ di tích chúng nơi trần gian. **Đ.**
- 3- Người hiền đức kêu cầu và Chúa nghe lời họ, Người cứu họ khỏi nỗi âu lo. Thiên Chúa gần gũi những kẻ đoạn trường, và cứu chữa những tâm hồn đau thương dập nát. **Đ.**
- 4- Người hiền đức gặp nhiều bước gian truân, nhưng Thiên Chúa luôn luôn giải thoát. Người sẽ giữ gìn họ xương cốt vẹn toàn, không để cho một cái nào bị gãy. **Đ.**
- 5- Sự độc dữ sẽ sát hại đứa ác nhân, kẻ ghét người hiền sẽ phải đích thân đền tội. Thiên Chúa cứu chữa linh hồn tội lỗi của Người, và phạm ai đến nương tựa nơi Người, người đó sẽ không phải đền bồi tội lỗi. **Đ.**

BÀI ĐỌC II: Ep 5:21-32

Bài trích thư Thánh Phaolô Tông Đồ gửi tín hữu Êphêsô.

Anh chị em thân mến, anh chị em hãy phục tùng nhau trong sự kính sợ Đức Kitô. Người vợ hãy phục tùng chồng mình, như đối với Thiên Chúa: vì chồng là đầu người vợ, như Đức Kitô là đầu Hội Thánh: chính Người là Đấng Cứu Chuộc thân thể mình. Nhưng như Hội Thánh phục tùng Đức Kitô thế nào, thì người vợ cũng phục tùng chồng mình trong mọi sự như vậy. Hỡi những người làm chồng, hãy yêu thương vợ mình, như Đức Kitô yêu thương Hội Thánh, và phó mình vì Hội Thánh, để thánh hóa Hội Thánh, khi Người dùng nước và lời hằng sống rửa sạch Hội Thánh, ngõ hầu bày tỏ cho mình một Hội Thánh vinh quang, không vết nhơ, không nhăn nhoe, hay phải điều gì khác tương tự, nhưng thánh thiện và vẹn tuyền, cũng thế, người chồng phải yêu thương vợ mình như chính thân mình. Vì không ai ghét thân xác mình bao giờ, nhưng nuôi dưỡng và nâng niu nó, như Đức Kitô đối với Hội Thánh: vì chúng ta là chi thể của thân xác Người, do xương thịt Người. Bởi thế, người ta lìa bỏ cha mẹ mình mà kết hợp với vợ mình: và cả hai nên một thân xác. Mầu nhiệm này thật lớn lao, tôi muốn nói về Đức Kitô và Hội Thánh.

Đó là Lời Chúa.

Tạ ơn Chúa.

ALLELUIA: Ga 6:63c, 68c

Alleluia, alleluia! Lạy Chúa, lời của Chúa là thần trí và là sự sống, Chúa có những lời ban sự sống đời đời. Alleluia.

PHÚC ÂM: Ga 6:60-69

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan.

Khi ấy, có nhiều môn đệ của Chúa Giêsu nói rằng: Lời này chói tai quá! Ai nghe được!” Tự biết rằng các môn đệ đang lăm bằm về chuyện ấy, Chúa Giêsu nói với họ: “Điều đó làm các người khó chịu? Vậy nếu các người thấy Con Người lên nơi đã ở trước thì sao? Chính thần trí mới làm sống, chứ xác thịt nào có ích gì? Nhưng lời Ta nói với các người là thần trí và là sự sống. Nhưng trong các người có một số không tin.” Vì từ đầu Chúa Giêsu đã biết ai là những kẻ không tin, và kẻ nào sẽ nộp Người. Và Người nói: “Bởi đó, Ta bảo các người rằng: không ai có thể đến với Ta, nếu không được Cha Ta ban cho.” Từ bấy giờ có nhiều môn đệ rút lui không còn theo Người nữa. Chúa Giêsu liền nói với nhóm Mười Hai rằng: “Cả chúng con sẽ đi theo ai? Thầy mới có những lời ban sự sống đời đời. Phần chúng con, chúng con tin và chúng con biết rằng: Thầy là Đấng Kitô Con Thiên Chúa.”

Đó là Lời Chúa.

Lạy Chúa Kitô, ngợi khen Chúa.

Chia Sẻ

Theo ai?

Cứ nhìn vào các nhà thờ đông nghẹt người xem lễ, thì ai cũng nói lòng đạo đức của người tín hữu hôm nay thật là lớn. Tuy nhiên, cuộc sống của họ có đúng là đạo đức hay không? Đoạn Tin Mừng sáng hôm nay sẽ giúp chúng ta xác định xem mình đang theo Chúa hay là đã xa lìa Ngài?

Thực vậy, nếu chúng ta chỉ dừng lại ở bí tích Thánh Thể mà thôi thì chưa đủ theo đòi hỏi của Tin Mừng. Bởi vì Lời Chúa phải được đem ra thực hiện thì mới trở thành bánh trường sinh được và mầu nhiệm Mình Máu Thánh Chúa càng sâu sắc hơn nếu mỗi người biết chia sẻ cho nhau không những của cải vật chất mà còn cả tình thương trong cuộc sống.

Vẫn còn có nhiều người quan niệm đi lễ, giữ chay, đọc kinh, giữ luật đạo, lâu lâu bố thí cho kẻ nghèo hay dâng cúng cho nhà thờ, thì đã thể hiện được lòng đạo đức của mình. Còn ngay trong cuộc sống hằng ngày, họ không cần biết đến người láng giềng đang sống như thế nào? Không cần biết đến xóm làng đang có những vấn đề gì? Họ không cần để ý đến tình người ngay trong mối quan hệ bình thường với kẻ khác. Và như thế vô tình họ đã khoanh vùng hoạt động cho Chúa ở trong nhà thờ mà thôi, họ chưa đưa Chúa vào trong cuộc đời, đang lúc Chúa Giêsu lại sinh hoạt ngay giữa lòng xã hội loài người. Nếu sống đạo như thế, thì làm sao lời Chúa trở thành bánh ban sự sống cho được?

Không ít người đã theo Chúa Giêsu chỉ vì phép lạ bánh hoá nhiều, nhưng rồi họ lại vội vã bỏ Chúa mà đi vì lời Ngài thật chướng tai, không thể chấp nhận được. Chỉ riêng nhóm 12 là đã xác tín rằng: Chỉ mình Chúa mới có Lời ban sự sống. Điều xác tín này đã rõ nét trong khi xây dựng cộng đoàn tiên khởi: mọi người bỏ của chung, chăm lo cho nhau và ai cũng no đủ, hạnh phúc.

Giáo Hội kết hợp với Đức Kitô, không chỉ trong các nghi lễ phụng tự mà mỗi người trong Giáo Hội phải sống với tinh thần của Ngài ngay trong cuộc sống hằng ngày. Xã hội vẫn còn những kẻ thiếu ăn, vẫn còn những bất công và áp bức, thì Giáo Hội vẫn còn có những vấn đề được đặt ra cho mình. Làm thế nào để ngày càng đẩy lùi những bất công, đói khổ và lạc hậu. Điều đó đồng nghĩa với làm thế nào để tỏ lộ khuôn mặt Đức Kitô một cách rõ nét nhất trong cuộc sống hiện tại.

Thiên Chúa không thích những của lễ, nhưng Ngài cần lòng nhân ái. Lễ vật nào có ích gì khi sự thù hận đổ kỵ vẫn còn trong người tín hữu hay vẫn còn những kẻ đói khổ đau đớn bên cạnh mình. Xác tín đi theo Chúa trên con đường cứu độ là phải mang lấy nỗi ưu tư, ray rứt về một xã hội chưa được an vui hạnh phúc.

Vậy thì chúng ta đã theo Chúa như thế nào và đã thực hiện lời Chúa ra làm sao để lời Chúa thực sự đem lại cho chúng ta sự sống vĩnh cửu?

Chọn lựa

Cả chúng con nữa, chúng con có muốn bỏ Thầy mà đi hay không?

Câu hỏi Chúa Giêsu đưa ra đòi buộc các môn đệ phải chọn lựa, phải dứt khoát lập trường. Đây không phải là một việc dễ dàng, vì ngay trước đó đã có nhiều môn đệ rút lui, bởi điều Ngài xác quyết một cách mạnh mẽ về thứ lương thực thiêng liêng nuôi sống linh hồn, thật là chói tai không thể nào chấp nhận được theo lẽ tự nhiên: Thịt Ngài là của ăn và Máu Ngài là của uống mang lại cho chúng ta sự sống đời đời.

Với lời tuyên bố ấy, chúng ta có thể nghĩ tới bí tích Thánh Thể, chúng ta đã cử hành trong suốt cả cuộc đời người công giáo, mà chẳng có lấy một chút băn khoăn hay do dự. Chúng ta cũng đã từng đón nhận Mình và Máu thánh Ngài một cách quen thuộc theo nghi lễ và chúng ta không còn nhận ra tính cách chói tai và những khó khăn mà các môn đệ đã gặp phải.

Sự tuyên xưng của các ông chính là một **sự dẫn thân**, một hành động liên quan tới vận mạng của một con người. Tuy nhiên, điều đáng cho chúng ta suy nghĩ hơn cả, đó là mặc dầu chúng ta tin tưởng vững chắc vào lời xác quyết của Chúa: Thịt Máu Ngài chính là lương thực nuôi dưỡng tâm hồn và đem đến cho chúng ta sự sống vĩnh cửu, nhưng trong thực tế, chúng ta lại sống, lại hành động trái ngược với niềm tin tưởng ấy. Đúng thế, có những người công giáo vốn tự xưng là đạo dòng, đạo gốc... Thế mà cả chục năm không rước Chúa lấy được một lần. Có những người khác, ngày Chúa nhật cũng đến nhà thờ nhưng cho qua lần đoạn lượt mà thôi. Họ đứng ở ngoài sân, vừa nói chuyện, vừa phì phèo điếu thuốc lá và vừa tham dự thánh lễ. Mình không tham dự đã đành, mà còn cả trở và làm cho người khác lo ra, chia trí.

Hơn thế nữa, phần đông chúng ta lại tách biệt thánh lễ ra khỏi cuộc sống. Chúng ta giữ đạo ở trong nhà thờ như một người công chức tới giờ đến sở làm việc. Có nghĩa là khi đến nhà thờ, chúng ta trang nghiêm sốt sắng. Nhưng khi thánh lễ kết thúc, cửa nhà thờ đóng lại và chúng ta trở về với cuộc sống thường ngày. Lúc bấy giờ chúng ta lại vội vã gian tham, độc ác và bất công. Trong nhà thờ chúng ta là những con chiên ngoan, nhưng giữa lòng cuộc đời, chúng ta lại hoá kiếp thành một loài sói dữ. Như

vậy, thánh lễ cũng chỉ là một chiếc ngấn kéo rất nhỏ bé giữa những ngấn kéo biệt lập khác của cuộc sống.

Thế nhưng, với những người có đức tin thì khác, cuộc sống phải trở thành thánh lễ, hay nói cách khác, tinh thần thánh lễ phải thấm sâu vào cuộc sống của họ. Có nghĩa là chúng ta phải biến đổi đời sống chúng ta thành một thánh lễ nối dài, bằng cách thực thi tinh thần yêu thương và hợp nhất, giúp đỡ những người chung quanh, như một bài hát quen thuộc: Ta về thôi khi thánh lễ đã hết, nhưng đời ta là thánh lễ nối dài, đem tình thương Thiên Chúa đến mọi nơi, ta sống sao để làm chứng nhân.

Hãy góp nhặt những hy sinh rải rắc trong đời thường, để làm nên tấm bánh và chén rượu, như những của lễ chúng ta dâng lên Chúa. Từ đó chúng ta đi đến một câu hỏi, một kết luận, đó là chúng ta đã thực sự sống tinh thần thánh lễ giữa lòng cuộc đời của chúng ta hay chưa?

Hành trình đức tin

Đức tin là một con đường: con đường dẫn ta tới Chúa. Đây là một con đường dài. Vì ta sẽ phải đi suốt cuộc đời mới hết. Đường đức tin có những quãng đầy hoa thơm cỏ lạ và tiếng chim hót véo von. Đó là những khi niềm tin dâng đầy. Ta cảm thấy phấn khởi vì được gặp gỡ Chúa, được Chúa an ủi, mọi sự diễn ra êm xuôi tốt đẹp. Nhưng đức tin sẽ phải trải qua những quãng đường gian nan đầy chông gai sỏi đá. Ta gặp khó khăn thử thách. Ta gặp đau khổ thất bại. Ta không tìm đâu ra lối thoát. Ta như chìm trong đêm tối mênh mông chẳng có ánh sáng nào soi đường dẫn lối. Đó là khi niềm tin bị thử thách, bị nghiêng ngả chao đảo. Ta cảm thấy mệt mỏi chán chường. Ta muốn bỏ cuộc, rẽ sang đường khác. Ta bị cám dỗ tìm con đường dễ dàng hơn, rộng rãi hơn, thoải mái hơn.

Đó là trường hợp của những người Do Thái và một số môn đệ hôm nay.

Khi Đức Giêsu hoá bánh và cá ra nhiều nuôi năm nghìn người, niềm tin của đám đông dâng lên cao vợi vợi. Họ phấn khởi mừng vui. Họ tin tuyệt đối rằng Người chính là Đấng Cứu Thế đến cứu dân tộc Do Thái. Niềm tin của họ mạnh mẽ đến nỗi khi Đức Giêsu trốn đi, họ vẫn đuổi theo sát nút với ý định tôn Người lên làm vua cai trị họ.

Thế mà hôm nay, khi Đức Giêsu tuyên bố: “Ai ăn thịt và uống máu tôi, thì được sống muôn đời”, đám đông đã bỏ Chúa. Một số môn đệ cũng bỏ Chúa mà đi. Đức tin bỗng bột tượng chừng như không gì dập tắt nổi của những ngày hôm trước nay đã tan tành như mây khói. Sự gắn bó tưởng chừng như không gì chia cắt nổi bỗng trở nên nhạt nhẽo lạnh lùng. Đức tin gặp thử thách và họ đã không đủ mạnh tin để vượt qua thử thách. Họ đã thất vọng bỏ cuộc. Nhưng Đức Giêsu vẫn bình tĩnh chấp nhận sự quay lưng trở gót của những người thân tín. Người không vì thế mà nói những lời nhẹ nhàng hơn. Đức tin phải trải qua thử thách. Lửa thử vàng, gian nan thử lòng trung tín. Chỉ có những người bạn trung thành qua những khó khăn mới là những người bạn đích thực. Chỉ có niềm tin kiên vững bất chấp mọi thử thách mới là niềm tin đúng nghĩa.

Giữa con khủng hoảng ấy, thánh Phêrô đã đại diện nhóm 12 tuyên xưng niềm tin sắt đá vào Đức Kitô. Dù chưa hiểu những điều Đức Giêsu nói, nhưng các ông vẫn đặt trọn niềm tin vào Người. Thế mới gọi là tin. Vì chưa thấy nên mới cần tin. Đã thấy rõ, đã biết rõ thì đâu cần tin nữa. Tuy nhiên niềm tin

không phải là cái gì vô lý. Sau khi thấy Đức Giêsu làm phép lạ hoá bánh ra nhiều và sau khi chứng kiến Người đi trên mặt nước, các ông hoàn toàn có cơ sở để đặt niềm tin nơi Người. Đó là hai khía cạnh trái ngược của niềm tin. Tin là một ngọn đèn soi cho ta bước đi trong đêm tối. Ngọn đèn chỉ sáng đủ cho ta bước đi từng bước nhỏ trong niềm tin. Nhưng màn đêm vẫn tăm tối đủ cho ta nghỉ ngơi. Chính vì thế mà niềm tin mới có giá trị và cần thiết.

Lời tuyên xưng của thánh Phêrô lại càng có giá trị trong lúc mọi người gặp khủng hoảng và bỏ Chúa. Tin tưởng khi thời cơ thuận lợi thì thật dễ dàng. Nhưng vẫn tin tưởng gắn bó với Chúa trong những lúc gặp khó khăn thử thách đó mới thật sự là niềm tin chân chính.

Hành trình đức tin của chúng ta chắc chắn sẽ không khác hành trình đức tin của các Tông đồ. Có những thời gian thuận lợi, ta thấy niềm tin dâng cao mãnh liệt. Khi ấy Lời Chúa là những lời êm ái ngọt ngào làm phấn chấn lòng ta. Lời Chúa mang đến cho ta niềm vui, niềm bình an, niềm hy vọng. Lời Chúa đem đến cả thành công và may mắn nữa.

Nhưng rồi tới những ngày u ám tăm tối, ta cảm thấy niềm tin lung lay chao đảo. Đó là khi ta gặp khó khăn thử thách. Lúc ấy Lời Chúa làm cho cuộc đời ta mất bình an. Lời Chúa gõ vào tính tự ái, tự cao, tự đại của ta. Lời Chúa gõ vào sức khỏe ta. Lời Chúa gõ vào gia sản ta. Lời Chúa như lưỡi gươm đâm thấu tâm hồn ta, tạo ra những vết thương sâu thẳm không bao giờ ngưng rỉ máu. Những lúc ấy, ta dễ bị cám dỗ từ bỏ Chúa như những người Do Thái trong bài Tin Mừng hôm nay.

Trong những giờ phút gặp gian nan thử thách như thế, ta hãy nhớ đến những lời tuyên xưng của thánh Phêrô. Niềm tin tuyên xưng trong đau đớn thử thách mới là niềm tin đúng nghĩa. Sự trung tín vượt qua được những cơn khủng hoảng mới minh chứng một tình yêu chân thực.

Trong những giờ phút tăm tối nhất, hãy mạnh dạn thưa với Chúa như thánh Phêrô: “Lạy Thầy, bỏ Thầy con biết đi theo ai. Chỉ có Thầy mới có lời ban sự sống đời đời”. Amen.

ĐTGM. Ngô Quang Kiệt.

